

Színházi Újság

szerkesztő: Magdolna László

BARTOSGYULA

24. szám

Ára: 3000 Ft

Nagyban gyárt disz-
doboz, emlékkönyv,
hegedütök, kalapdo-
bozok, írómappákat

Hegedüs Ferenc

műkönyvkötészete és dobozüzeme
Hódmező-Vásárhely.

Állandó nagy raktár.

DUS VÁLASZTÉK!

SZOLID ÁRAK!!!

Elsőrendű saját készítményű BŐRÖND és BŐR-
DISZMŰÁRUK legolcsóbban, dus választékban
csak nálam **ROSENFELD IZSÓ** Deák Ferenc-u. 1.

*A keleti ország összes virág illatszerei
annak a kréme, pudere, szappana, amely
az arcot szépé és üdévé teszi kaphatók*

VÉSZI Illatszer Királynál

Hódmezővásárhely, Kinizsi-utca 7. szám.

Illatszerek, puderek, szappanok
legjobb minőségben az
elősmert legol-
csóbb árakban **Szendy-drogériában**
kaphatók.

Irógépek,

számozógépek, mindennemű fegyverek és műszerek,
kerékpárok és varrógépek alakítását és javítását,
valamint finomabb és kisebb méretű különféle fogas-
kerekek marását és finomabb kivitelű vas- és fém-
esztergályozásokat pontosan és méltányosan készít

Zagyai Mátyás műszerész Hmvásárhely, Teleki-u.

SZÍNHÁZI ÚJSÁG

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
 Szeged, „Mars“-nyomda, Tisza L.-körut 97.
 Telefonszám 17-35.
 Bejárat a Szikra-utca sarkán.

Előfizetési árak:
 Negyedévre 32.000 Kor., Egy óra 11000 Kor.
 Egyes szám ára 3000 korona.
 Hirdetéseket tarifa szerint közlünk.

SZÍNHÁZI, TÁRSADALMI ÉS MŰVÉSZETI ORSZÁGOS REVÜ

A diszletezés problémája.

(Ml.) A budapesti Vigszínház, amelynek sorsát egy igen erős érdekltség intézi, a jövő szezón elején egy Strindberg-dramát mutat be. Ennek a bemutatónak az lesz minden valószínűség szerint legnagyobb érdekessége, hogy a rendezés teljesen mellözi a diszleteket és a darabhoz szükséges szinpadai kellékeken kívül csupán a világítással elérhető fényhatások segítik az előadó művészeket az illuziókeltés sikeréhez.

A Vigszínház diszlet-nélküli Stringberg-bemutatója fontos esemény lesz a magyar színészet történetében; kísérlet, amelynek két célja is van: egy gazdasági és egy esztétikai. A gazdasági cél magyarázata egészen kézenfekvő. A diszlet ma megfizethetetlenül drága, egy-egy darab technikai előállítása a közönség mai fölfokozott igényeinek figyelembevételével a színházak jövedelmének tulnyomó nagy részét emésztette fel. A magyar színházak, úgy a fővárosiak, mint a vidékiek mai válságának egyik legfőbb oka kétségtelenül ebben rejlik, ha tehát ez az ok megszű-

nik, vagy a lehetőség szerint a legszűkebb határok közé korlátozódik, lényegesen megkönnyebbül a színházak helyzete.

A kísérlet esztétikai célja pedig az, hogy kipuhatolják vele a magyar színházi közönség felfogását. A magyar közönséget a régi hagyományok tulhajtásával hozzászoktatták ugyanis ahhoz, hogy fontosnak tartsa a darab technikai beállítását, sokszor fontosabbnak, mint magát a darabot. Volt eset rá, nem is egy, hogy jó darab tökéletesen megbukott a rossz diszletezés miatt. Kérdés már most — és éppen erre a kérdésre várnak feleletet a kísérlet eredményétől, hogy — *le tud-e szokni a magyar közönség a hagyományos diszletezésről*, amelynek tulajdonképpen sok értéke nincs is.

Szegeden, az elmúlt szezónban láttunk már egy meglehetősen diszletmentes előadást: *Wedekind. Tavasz ébredése*-t. A darab technikai felépítése egyébként ki is kényszeríti a diszletnélküli előadást, mert a sűrűn váltakozó jelenetek tömege különben nagyon sokáig elhuzódna, de ettől füg-

getlenül a közönség — nem hiányozta a diszleteket. Megelégedett a fekete körfüggőnnyel, mert a színészek diszlet nélkül is fel tudták kelteni a diszlet, sőt — a *valóság* illuzióját. Azt a fekete körfüggőnyt mindenki szobának, falnak látta, amikor szobának, falnak kellett látnia, mindenki kertnek, vagy erdőnek látta, amikor a jelenet kertben vagy erdőben játszódott le.

A szegedi kísérlet eredményéből következően a Vigszínház kísérlete sem fog kudarcra végződni. Ha helyes ez a következtetés, akkor a fővárosi kísérlet sikerének visszaható ereje lesz a vidékekre is.

Első pillanatban talán paradoxonnak látszik az az állítás, hogy *a diszlet-mentes rendezés*

előbbre viszi a színházi kulturát, de ha meggondoljuk, hogy a csapnivalóan rossz és stilustalan diszletek hány előadást fosztottak meg a siker lehetőségétől, ha arra gondolunk, hogy a rossz diszlet illuziókeltés, helyeit illuziót rombol és mérhetetlenül megnehezíti a színész munkáját, be kell látnunk, hogy a diszletek mellőzésével közelebb jut hozzánk a darab lényege: *A gondolat, az érzés, az eszme*. A jó színész, jó darabban diszlet nélkül is kelthet illuziót, sőt könnyebben kelthet, mint akkor, ha rossz diszletek illuzióromboló hatását is ellensúlyoznia kell. A diszletek mellőzésével egyébként sem veszít sokat ma a közönség, mert hiszen a vidéki színházak anyagi ereje nem engedi meg a fényűző diszletezést.

DEÁK PÉTER.

A multak ködéből egy furcsa kis emberke körvonalai bontakoznak ki. Olyan apró és vékony, amilyen valamikor, a kezdés éveiben, *Ferenczy Frici* se volt. (Már pedig azzal épp úgy eljárászták a komikus, mint a gyerekszerepeket.) Mindig lohol, az arcán gondfedők tükröződnek s állandóan akkorákat sóhajt, akárcsak színigazgató korában *Nádasy József*. (Nádasy sóhajtásaiban lendület, mûgond, valóságos skála volt. Nem is csoda, sokat üldözte szegényt a sors Szabadkán is, Dunántul is — talán Kaposvárott? — kigyulladt direktorsága idején a színház.

Akkor mondta *Sebestyén Géza*, a páratlanul elmés igazgató:

— Mégis csak előkelő ur ez a Jóska. Hazamegy a próbáról, meg-

ebédel, megissza a borocskáját, aztán hanyattdől a foteljében s rágyújt egy színházra.)

A mi apró figuránk is tudott sóhajtózni s tördelte a kezét kétségbeesetten.

*Deák Péter*nek hívták, a délvidéki színikerületnek volt igazgatója. Ez a kerület meglehetősen sok városból állott, örökös vándorlás volt az életük. Nagybecskerek, Lugos, Versec, Fehértemplom, Ujvidék, Nagyikinda tartoztak különféle variációkban a körzetébe, egy szezón 6—8 hétig tartott, az ütött-kopott diszleteket aztán vitték tovább, hogy még jobban rongálódjanak.

Lényegtelen kis szubvención kívül a bérlet volt a legnagyobb alap, amire számítani lehetett. A szezón előtt néhány héttel meg-

jelent az öreg *Leővey* József, (a *Leó* apja) s tiszteletét tette a családoKNál, a notabilitásokNál. A bérletgyűjtéshez kivüle nem is értett más, ugyannyira, hogy a kerület igazgatói váltakoztak, de *Leőveyt* mindegyik megszerezte magának. Az öregnek jubileumokat is rendeztek, még pedig több ízben és váltakozó működési évszámok feltüntetésével. Amint az éppen jobban passzolt a városok stílusához.

De *Leővey* bácsi megjelenése jelentette az édes lázat, az eljövendő gyönyörűségeket az állandó szürkeségek és unalmak állandó színhelyén. Az öregot körülfogta az aranyifjuság, vacsorákkal bőven megvendégelte. A stréberje pezsgőt is rendelt, — arról tudtuk, hogy a primadonnának akar udvarolni.

— Az X., az fene egy gavallér, mindjárt a pezsgőn kezdte.

A minden időkben rendkívüli elmével megáldott művésznők ezekből az apró adatokból festették meg aztán maguknak a szezon várható eseményeit és szenzációit.

Mikor összel megérkezett „a kitűnően, elsőrendű erőkből szervezett társulat, melynél jobb nem működött városunkban“, *Deák Péter* husz-husz centiméteres vastag bajuszt és melléig erő koromfekete szakállat viselt. Ezt csak az első előadás napján szedette le. A szörnyen takarékos, sőt garasoskodó emberre ráfogták, hogy ezt is spórolásból teszi. Először megtakarítja a borbélyt (akinek amugy sem fizetett, lévén járulnoka a társulatnak), azonfelül szörzetét felhasználják parókáknak, kellékeknek. Rendkívül gyorsan termelte a szakállat.

Szívből szeretni senki se látta,

állandó köd borongott a homlokán, főoglalkozása is inkább az volt, hogy féltette a feleségét, *Vlád Gizellát*. Ő volt a primadonna, ragyogó hangu, csodás megjelenésű szép asszony, anyja a néhány év előtt *Szegeden* tragikus véget ért *Deák Flórának*. Ez a szegény lány semmit sem örökölt az anyjától, inkább az apjára ütött. *Vlád Gizella* ereiben oláh vér csergedezett, rajongott érte mindenki. Az egyéni kiválóság, báj, szépség egyesült benne a művészettel. De a mulatásban volt a legszeretreméltóbb művész.

Akkoriban még voltak jó cigányok a Délvidéken, pénzes emberek és kevésbé vagyonos, de jószívű urak nevelték a Fáraógenerációkat.

Szegény *Deák Péter* majd meghalt a féltékenységtől, egyszer valamerre messzehangzó botrányt is rendezett az egyik vasuti állomás perronján egy katonai orrossal, aki később feleségül vette az asszonyt.

Péter alig akart beleegyezni a válásba, végül is azt kötötte ki:

— Azért eljársz hozzám vendégszerepelni.

Igy is történt. *Vlád Gizella* közben a Magyar Színház primadonnája lett, *Deák Péter* pedig vele huzatta szárazra szezonjának roskadozó csónakját.

A különbség mindössze annyi volt, hogy míg azelőtt a művésznő öltözőjének ajtaja mindig nyitva volt, — óh, jaj, bohém könnyelműséggel még öltözködése közben is! — addig most szigoruan bezárta.

— *Gizike*, kopogott *Péter* az ajtón, — mondani szeretnék valamí fontosat.

— Mindjárt kijövök.
 — De sürgős!
 — Neked lehet, nekem nem.
 Ott nézte az előadást a néző-

térről Deák Péter is. Sokáig nem birta, kirohant valamerre és öklével szigoruan verdeste a fejét. Szegény feje!
 Bob.

Rádió-riportok Porvárosból.

A tudós, a betüvető és az igazság.

Radionálja: TOM.

(Kiküldött tudósítónktól.)

Porváros belső békéjét és társadalmi rendjét az odahaza olyan gyakran emlegetett turáni átokhoz hasonló baj zavarta meg az utóbbi időben. Az esetről a következő tudósításban számolok be.

Közbecsülésben és köztisztelenben élt a város falai között egy tudós férfit, akinek szava és írása megdönthetetlen igazság volt minden becsületes polgár előtt.

A tudós professzor kiállt a fórumra és előadást tartott a mulandóságról a hallgatásra összegyűlt tengernyi tömegnek.

— Kedves hallagatóim és szeretett olvasóim — kezdte beszédét halálos csendben. — Eddig az volt a felfogás, hogy a világ minden jelensége *mulandó*, mulandó a szépség, a fiatalság, az erő, a szerelem, a hűség és mulandó maga a test élete is. Eleve megakadályozandó ezen téves felfogásból származható katasztrófákat, elhatároztam, hogy ledöntöm szemetek láttára a mulandóság hazug bálványát és bizonyítom nektek a tárgyilagos bizonyítékok felsorakoztatásával, hogy semmi se mulandó, hanem minden maradandó és örökkévaló. Örökkévaló a szépség, a fiatalság, az erő, a szerelem, a hűség és örökkévaló a test élete is — nem beszélve a lélek örökkévalóságáról.

Kóhn Móric polgártárs, aki áhitattal itta polgártársaival együtt az igazság igéit, hirtelen elsápadt, megtántorodott, majd hanyatt vágódott a kövezeten és üveges szemekkel meredt a tudós férfiúra. Az előhívott mentők már csak bekövetkezett halálát konstatálhatták, bedobták tehát a hullakocsiba és elhajtottak vele.

— Igen, kedves hallgatóim — folytatta előadását a tudós férfit a jelentéktelen incidens után — mint az előbb mondtam, minden maradandó a földön, így az élet is, a test élete.

És ekkor megtörtént az a halálatlan dolog, amire nincs példa Porváros történetében. Egy fiatal senki, egy közönséges betüvető, egy ismeretlen János előfurakodott az áhitatos és hívő tömegből, felugrott a szószékre a tudós férfit mellé és harsány hangon kiáltotta:

— Porváros lakói, hallgassatok meg. Ne higgyetek a visszajára fordított igazságban, mert bizony mondom nektek, hogy semmi sem maradandó a földön, legkevésbé maradandó a test élete, miként azt szerencsétlen polgártársunk, Kóhn Móric esete bizonyítja.

— Hallgass tacskó — lökte oldalba a fogadatlan vice-prókátort a tudós férfit, — mert mind-

járt lelöktek innen, hogy a nyakad töröd ki. Majd a tömeghez fordulva a következőket mondta.

Üssétek le ezen eretneket, mert hamis az ő szavának a méze. Aki nem hisz bennem, az nem hisz az igazságban sem. Dixi.

A tömeg morgott és nem tett nekik sehogysem a dolog, mert hát szeretett hinni és hitt is volna szivesen.

Csak azt a gyalázatos Kóhn Móricot ne ütötte volna éppen most meg a guta — méltatlankodtak néhányan és indultak hazafelé.

De akkor föluggott egy másik betüvető és szólt eképen, mondván:

— Bizony mondom nektek én átlátok a szitán és látom a szita mögött, hogy ezen ifju ember azért kezdett polémiát tiszteletre méltó tudósunkkal, hogy ezen az áron evickéljen ki a névtelen ismeretlenség ködéből. De lassan a testtel fiatal barátom. Ittvagyok én is és megtudom határozni a tudás negativumát. Halljad tehát.

A tudás negativuma az, amikor valaki polémiába kezd a *maradandóság professzorával* anélkül, hogy a *maradandóság szagát* ismerne.

— Erre felelj ifju betüvető — kiáltottak néhányan a tömegből.

A hullaszállítók éppen akkor haladtak át a téren Kóhn Móric oszlásnak indult hullájával. Kánikula volt és a meleg hamar elkezdte a kövér polgártárs testét.

— Hát jó felelek — szólt az ifju betüvető. — Beismerem hogy a maradandóság szagát nem ismerem, mert a maradandóságnak nincs szaga. A mulandóság illatát azonban most is érzem. Menjétek és szagoljátok meg Kóhn Móricot, akkor megtudjátok, hogy igenis mulandó a test élete.

Az emberek odamentek, megszagolták Kóhn Móricot

— Igaza volt az ifju betüvetőnek — kiáltottak és békességben tértek vissza házaikba.

A tudós férfi és a második betüvető pedig dühösen vicsorogta az ifju betüvetőre.

FERETERE.

Ez a rovat olyan ellenterefere, mert az, amit e rovatban közlünk, igazán nem igaz. Becsületszavamra esküszöm (t. i. ha esküszöm, akkor az azt jelenti, hogy nem igaz, de ha azt mondom becsületszavamra, akkor az igazán igaz, csak nem szabad elhinni. Szereplő személyek nem a + és —, hanem a — és +. (A sorrendre tessék vigyázni, az igen fontos!)

*

Ujságírók borozgattak csütörtökön este a Tóni bácsinál. A legkedvesebb volt a borozgatásban

az, hogy egy szerkesztőségbeli felelős szerkesztő együtt kedélyeskedett a munkatársával, aki viszont egy másik ujság felelőse s azt mondja neki:

— Maga a legboldogabb ember, mert egész nap strandol...

— Hm.

— ... ahelyett, hogy elvégezné délelőtt a közigazgatást a városházán...

— Hát mit gondol, nem megyek el?

— Hm. Nem.

— Maga nevetni fog, különös

okom van, hogy délelőtt a város-házára menjek.

— Ugyan mi? Erre kíváncsi vagyok.

— Hát tudja meg, hogy a mennyasszonyom a városnál van s minden délelőtt meglátogatom.

Még jó ideig kétkedett a társaság e fontos családi esemény bejelentésén, de azután elhitték, s ahogy Vér Gyurka írná:

Gratuláltak . . . Berugtak . . . Pont.

*

Az 'alábbiakat nem Szegeden kell olvasni:

Mint tudósítónk jelenti, egyik szomszéd városkában egy szobrász kiállítását rendezett. A kiállítás előtt meglátogatta az egyetlen helyilap szerkesztőjét s kérte támogatását.

— Jó, jó, — felelte a redaktor, — de a művésznünk szigorú ember, jó lesz, ha felkeresi és megnyeri e szent ügynek.

A művész elérte a figyelmeztetést és szoborról lévén szó, súlyos érveket vitt magával. — Másnap hasábos beharangozás, harmadnap kéthasábos dicsériáda jelent meg a lapban.

A Mester pedig megjelent a szerkesztőnél és megköszönte a szívességet, a jó kritikát, a jó indulatot és a józan üzleti felfogást, átadott néhány sor kommunikét:

— Kérem ezt holnap közölni.

— Jó, jó, kedves barátom, de ez soronkint 4000 korona.

— Ah! — válaszolta a szobrász — hiszen én ezt a szobrocskámmal megfizettem.

És Tonelli Sándor ezt a humort így fejezné be:

Ezek után a lapnak a hasábjain a kommuniké megjelent.

—tör.

HIREK

CARMEN.

— Szamosi Elzának. —

*Mit Nietzsche és Weininger vallanak
Bus férjfejjel, mint hűs bölcseséget
— Ó bölcsesség, hunyt paraszad alatt
Milyen Pokol tündöklök, hevit, éget!*

*A némbor forrón és fájón kegyetlen
Teremtő, rontó ösztönét, te asszony
Elénk döbbedted dus művészetedben,
Pajkos játékosan, véres viharzón.*

*Szemedben tikkadt spanyol nyárnak éje,
Véredben a Bizet bizarr zenéje
És ajkadon a Mérimée igéi.*

*S tarantelládnál a mi szívünk megérti:
Hiába bölcsesség, mihaszna törvény,
Gyönyörbe, gyászba szédít itt az örvény.
JUHÁSZ GYULA.*

† Szamosi Elza. Néhány napi súlyos betegség után, a budapesti Liget-szanatóriumban meghalt Szamosi Elza. Csaknem tíz éve már, hogy Szamosi Elza csodás iramu művészi pályája megtörtött és több, mint tíz éve, hogy a lelki tragédia utját járta, de mikor korai elmulásának híre elterjedt az országban a friss emlékezés pompájában, hangjának, megjelenésének, temperamentumának minden varázsával lépett elő *a felejthetetlen magyar Carmen.*

Szamosi Elza alig pár év alatt végzett olyan munkát és aratott annyi sikert, mint mások egy hosszú életen át. Mint tizenkilenc éves leány a Király-Színházban és a régi Népszínházban mingyárt primadonnaszerepekkel kezdte, de azért az operetről gyorsan áttért a komolyabb dalműhöz és a lipcsei városi színházban, a berlini Komische Operben szerez gazdag

repertoárt. 1904-ben szerződik a M. Kir. Operaházhoz, ahol egy-másután kapja az altkulcs legparádésabb szerepeit; nagyszerű hatással énekl el a Carmenen kívül a Delilát, Amnerist, Waltrautét, Frickát, majd a drámai szoprán Sába királynőjét, utóbb Puccini operáinak hősnőit: Manon Lescaut-t, Toscát, a Bohémélet Mimijét, Pillangó kisasszonyt, Nyugat leányát. Puccini ajánlatára, kinek személyes vezetésével tanulta be Csocco-szán szerepét, kiment Amerikába és New-Yorkon kívül nyolcvankét városban arat dicsőséget az olasz muzsikának és a magyar énekművészetnek. Az utóbbi időben csendes, visszavonult életet élt, énektanítással foglalkozott és csak mint hallgató jelent meg színházban, koncertteremben. Sokat szenvedett vesébaja miatt, mely néhány hét előtt annyira elhatalmasodott, hogy szanatóriumba kellett szállítani. Állapota e hó elején fordult válságosra és néhány napi agóniából a halál váltotta meg. Temetése impozáns részvét mellett volt a rákoskereszturi temető halottasházából.

Tóni bácsi. Egyelőre vitás a kérdés, hogy ki fedezte fel Tóni bácsit, a legujabb szegedi irodalmi bormérőt, Juhász Gyula-e, avagy pedig Lugosi Döme. Elég az hozzá, hogy felfedezték és valószínű, hogy akár Juhász Gyuláé az érdem, akár Lugosi Döméé, — borának jósága volt az, amely nyomra vezette a felfedezőket. Tóni bácsi ott méri a bort a Brüsszeli-köruton, különbözőrendű és rangu polgártársaknak, iparos-embereknek és hétközi munkásoknak, akik mind nagyon megvannak elégedve vele is, meg a

borával is. Ő is szereti a vendégeit a házigazda magyaros szeretetével, de legjobban mégis akkor örül, amikor a „művészek“ láto-gatják meg lombos kerthelyiségét, a Juhász Gyula és társai című bejegyzetlen cég. Ilyenkor a pince legjobb bora kerül az asztalra és a házigazda vendéglős mindent elkövet, hogy vendégei jól érezzék magukat nála. Ezt különben minden különösebb kapacitálás nélkül meg is teszik. Kiküldött gyorsrajzolóknak abban a pillanatban örökitette meg Tóni bácsi arcvonásait, amikor odasugta Juhász Gyulának, hogy „van ám még abból a jobb fajtából“.

Koronkay Rózi Pécsre szerződött. Miskolcra érkezett jelentés szerint Koronkay Rózi, a Miskolc budai társulat primadonnája a pécsi színházhoz szerződött havi 16 millió koronás gázsíért. Miskolcon nagyon sajnálják a népszerű primadonna távozását.

A Royal Orfeumot színházzá akarják átalakítani. A Royal Orfeum igazgatósága egy beadványában azt kérte a tanácstól, hogy engedje meg nézőterének átalakítását oly módon, hogy a most elhelyezett asztalok és székek helyett széksorokat állíthasson be. Az ilyen kérelem mindig az első lépés annak érdekében, hogy egy „lokál“ a színházak sorába avanszállhasson. Illetékes helyen egyelőre még nem foglaltak állást az ügyben, mert a helyszíni szemléltől teszik függővé, hogy az átalakításhoz hozzájáruljanak-e vagy sem.

Gondánál veheti a tavaszi szazon legszebb grenadin opál, mosóopál stb. kelme ujdonságait **legolcsóbban.**

Szenes Fülöp Szegeden. Az országoshirű festőművész *Szenes Fülöp*, akinek portréit az egész világon elismert műkincseknek tartják, Szegeden fog nyaralni leányával. Pápaarcképét az egész világon ismerik és azóta a világnagyságok sorra felkeresték rendeléseikkel. Tudomásunk szerint ez lesz *Szenes Fülöp*nek első hosszabb szegedi tartózkodása.
tör.

587 mozi van New-Yorkban. A legújabb statisztika szerint az Unio legnagyobb városában ezidő szerint 587 mozgóképszínház szórakoztatja a mozikedvelő közönséget. Az 587 mozi 428.926 ülőhelyet reprezentál. Érdekes, hogy 1919-ben csak 423 mozi volt

New-Yorkban, a melyek közül több bezárt, több pedig újjáalakítva, kibővülve nyitotta meg újra kapuit a legutóbbi szezonokban.

Bartos Gyula Szegeden nyaral. *Bartos Gyula*, a Nemzeti Színház szegedi származású kiváló művésze, aki az elmúlt szezonban olyan általános elismerést aratott „A velencei kalmár” cím-szerepében, Szegeden tölt el néhány hetet nyári szabadságából. Itt tartózkodása alatt testvéröccsének, *Bartos Lipót* könyvkereskedőnek a vendége.

Felelős szerkesztő: *Magyar László*.

Kiadja a „Színházi Ujság” lapvállalat.

Felelős kiadó: *Zachariás György*.

Hódmezővásárai helyi nyári szinkör.

MÜSOR:

Hétfő: Mézeskalács.
Kedd, szerda, csütörtök: Vörösmalom.
Péntek, szombat, vasárnap: Szép asszony kocsisa.
Vasárnap délután: Jojó 3 völegénye.

MÉZESKALÁCS.

Daljáték 3 felvonásban Irta: Emőd Tamás. Zenéjétszerzette: Szirmai Albert.

Rendező: Rátkai Sándor.

Karnagy: Takács Ágoston.

SZEMÉLYEK:

Királyné Encella	— —	Kendecsy
Buhu, udvari bolond	— —	Bellák Miklós
Örzse, városi pesztzonka	— —	Véghelyi Iza
Jóska, bujdosó katona	— —	Bihari Sándor
Öreg Jóskáné, szülsége	— —	Utí, Giza
Bábi, mézeskalácsos kofa	— —	Faith Giza
Pityi Pál, csizmadia mester	— —	Herczeg Vilmos
Lébenláb, főhoppmester	— —	Rátkai Sándor
Mordizom, muskatéros kapitány	— —	Molnár Rezső

A vörös malom.

SZEMÉLYEK:

Emberek:

János	— — — —	Rubinyi
Ilonka	— — — —	Kendecsy A.
Tanító	— — — —	Gulyás M.
Etel	— — — —	Utí G.
Költő	— — — —	Saáry Gy.
Palmyra	— — — —	Baán K.
Postatiszt	— — — —	Rátkai S.

Bábuk:

Mima	— — — —	Vér Judit
Alfonz	— — — —	Delly Ferenc
Claribella	— — — —	Horváth B.
A férj	— — — —	Fenyves
Croupier	— — — —	Bellák
Biró	— — — —	Molnár
Francia nő	— — — —	Trunko
Poitás	— — — —	Csordás
Öreg kártyás	— — — —	Pajor
Fiatalkártyás	— — — —	Sándor

Ördögök:

Magister	— — — —	Czobor
Rubicante	— — — —	Polgár
Malacoda	— — — —	Herczeg
Adjutáns	— — — —	Szabó
Draghignazso	— — — —	Bereng
Alichino	— — — —	Zonbory M.
Calcacrina	— — — —	Gál
Scarmiglione	— — — —	Erdős

Szép asszony kocsisa.

Operett 3 felvonásban. Irta: Rajna Ferenc.
Zenéjét Kulinyi Ernő verseire szerette: Czobor
Károly. Rendező: Rátkai Sándor. Karnagy:
Takács Ágoston.

S Z E M É L Y E K :

Galánthay Sándor gróf	—	Fenyves
Liederhoffer Loisl, tirolai fiu	—	Bellák
vadászlegénye	—	Szabó Isván
Iklándi Vladimir gróf	—	Horváth Böske
Szelesthey Thyra grófnő	—	Herczeg V.
Zemplényi Leander gróf	—	Timár Ila
Marianne, leánya	—	Véghelyi Iza
Máli, kéziléánya Club kony-	—	Csordás Gy.
hában	—	Sántha F.
Zelenay Tibor gróf)	Clubt.	Sári
Szenácssy Péter br.)	—	Gimesi
Keresztessy Viktor gróf	—	Szeles
Dolly)	—	Polgárné
Kata) kontesztek	—	Bereng
Melánie)	—	
Braun)	—	

Jojó három vőlegénye.

Víg operett 3 felvonásban. Szövegét írta:
Presber és Stein. Fordította: Balassa
Emil. Zenéjét szerző: Jean Gilbert.

A király	—	—	Delly Ferenc
Herceg	—	—	Polgár Gyula
Jojó, leánya	—	—	Kendecsy A.
Boris, a herceg öccse, a	—	—	Bellák Miklós
király adjutánsa	—	—	Herczeg Vilmos
Rettegi	} egy vándor szí-	} nézstrupp tagjai	Véghelyi Iza
Sári			Delly Ferenc
Camilló			Molnár Rezső
Hannibal	} egy vándor szí-	} nézstrupp tagjai	Gulyásné
Melitta			Kazinczy Ágota
Cleó			Vas Mihály
Norbort			Polgárné
Mimi	} egy vándor szí-	} nézstrupp tagjai	Gaál Ferenc
Edömér			Szeles Matild
Lia			Bereng József
Szvetozár	—	—	Gáspár Endre
Futár	—	—	

Helyárok:

Hely	Rendes	Délután Zóna
Páholy — — — — —	75.000	50.000
I. rendű ülőhely — — — — —	22.000	15.000
II. rendű ülőhely — — — — —	20.000	12.000
III. rendű ülőhely — — — — —	16.000	10.000
Erkély ülőhely — — — — —	16.000	10.000
Karzati ülőhely I. sor — — — — —	12.000	8.000
Karzati ülőhely II. sor — — — — —	10.000	6.000
Erkély- és földszinti álló — — — — —	7.000	5.000
Karzati álló — — — — —	6.000	4.000
Diákjegy — — — — —	5.000	3.000

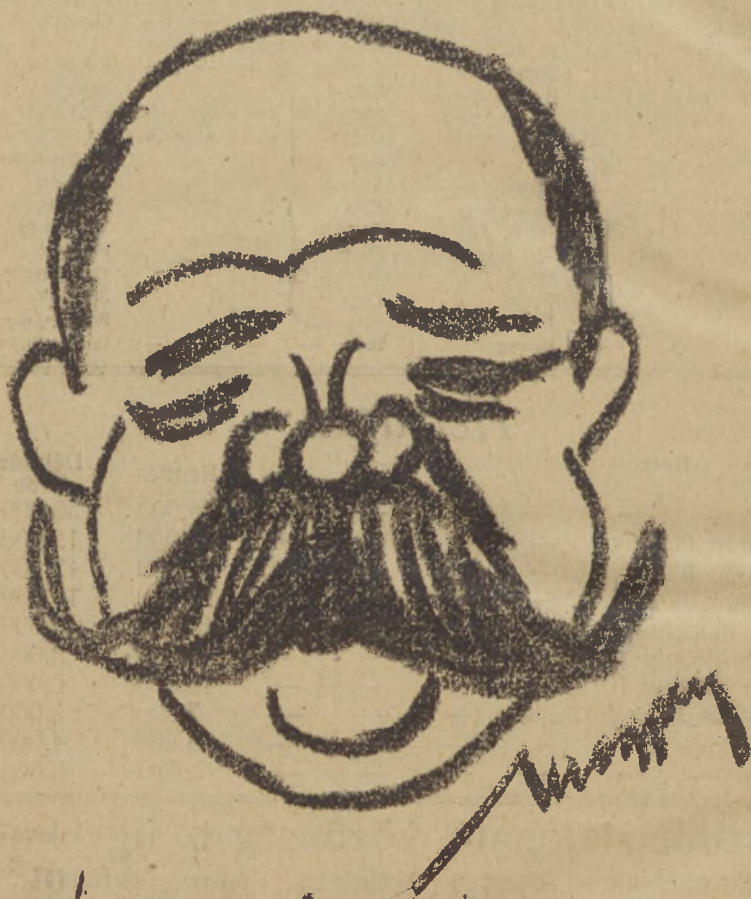
A színházlátogató közönség b. figyelmét

felhívom dusan felszerelt raktáramra. Puderek, parfümök,
szappanok, kölni vizek, arcfestékek stb. óriási választékban.

Vadász Illatszertár

Női és férfi szövetek, delain, voálok, vásznak, összes
rőfös és rövid áruk legolcsóbban és legjobban
Cserényi Józsefnél vásárolható Teleki-utca 16.

Szimbázi Ujság

Toni bácsi mottója:

Itt a jó bor, itt a jó étel,

Hitelesen gondolat jár.

Ídd meg a bort hidegen,

Tedd le a püsit melegre